

DEPARTAMENTUL DE CONTROL AL GUVERNULUI

R A P O R T

privind rezultatele verificării efectuate la Regia Autonomă a Huilei Petroșani și Regia Autonomă de Gospodărie Comunală și Locativă Petroșani, ca urmare sesizării nr. 3/228/Th.S./26.08.1992, adresată Primului Ministru.

Theodor Stolojan

La loc comanda!

În legătură cu Raportul Comisiei din Departamentul de Control al Guvernului, a cărui primă parte am publicat-o ieri, ne vedem nevoiți să recunoaștem că materialul prezentat este deja perimat. Controlul a fost finalizat în luna septembrie a anului trecut, pe vremea Guvernului Stolojan. De atunci a trecut apă multă pe Jiu, a mai trecut și o comisie a Ministerului Economiei și Finanțelor. Datele problemei sunt — după cum am aflat ieri de la conducerea RAI și RAGCE — cu totul altele, unele din probleme fiind deja elucidate. Așa că, din respect pentru adevăr și pentru munca depusă la cele două regii, întrerupem publicarea în continuare a Raportului și promitem să revenim cu clarificări asupra controlului, după data de 1 mai.

Un nou magazin alimentar

La Vulcan s-a deschis un nou magazin alimentar. La cererea celei mai greu lovite părți a populației de economia noastră de piață, pensionarii, cu ajutorul nemijlocit al primăriei locale, dar și cu marea înțelegere a SC „Rețezatul” SA Petroșani (director Stelian Coroba), începând de ieri în corpul depozitului de produse alimentare al Societății amintite lângă vechea arteră de circulație, vis-a-vis de Clubul sindicatului Vulcan, funcționează de acum unul din cele mai moderne și mai bine aprovizionate magazine de profil din Valea Jiului. Adaosul comercial practicat tocmai pentru ideea în care a fost înființat, este de numai 10 la sută. Programul unității este zilnic între orele 8—16, iar sâmbăta 7—12. Unitatea este deservită de doamna Stela Hațegan (șef unitate) și doamnele Ana Iancovici și Iacob Mariana. (D.N.)

ÎN PAGINA a III-a

O ÎNTREBARE PE ADRESA SINDICATELOR

DAR CU NEFAMILIȘTI CUM STAȚI ?

Între scâncet și agonie

La doi pași de treptele de la intrare, în șanțul lat de 1,5 m, rămas de când s-a „plantat” cablul electric, un cocoș peștii își calcă nervos concubina roșcată. Spectatori — doi copii cu gura căscată. Călcată mai nu vrea, mai se lasă, apoi se scutură ca de un vis (urât ?) și pornește resemnată în căutarea unei râme mai mari.

Femei în neglijă, mișcându-se alene cara găleți cu apă. E a treia zi de Paști. Unde-o duc? Foarte repede am aflat și răspunsul: acasă. Acasă însemnând pentru ele, ca și pentru acei copii, ca și pentru mulți alții, la camin. La camin, unde toată iarna caloriferul a fost rece, ba într-o vreme ramăseseră și fără curent, iar acum apa e... ca și cum n-ar fi. Pe un spațiu (aproape) comun prin natura suferințelor, în Petrița, strada M. Sadoveanu, rezisă vremurilor, două cămine, într-unul singur: căminul nr. 2 (A și B) al EM Lonea. Sunt locuri despre care se poate scrie mult și bine, și, din păcate, degeaba. Eu mi-am propus să scriu puțin. Poate rămâne ceva...

DOI ȘEF: LA O FEMEIE

La poartă (adică la două porți), am găsit-o pe doamna Florica Sfetcu, care, de îndată ce m-a văzut, a pus mâna pe mătura. Nu știu cu ce gând, dar după aceea m-a poftit în cămaruța cu ferestre-n două părți și a început a mi se plânge: „Pe schimbul I și III sunt bărbați, care nu fac curățenie. Eu singură am zece etaje. Aici ar trebui patru femei de serviciu. Măcar dacă mi-ar plăti sâmbetele și duminicile, dar ei îmi dau libere. Ce să fac cu ele? Am doi copii de crescut...”

De sus aud copiii plângând la maximum și o privesc a mirare. „A, asta-i încă nimic! Sunt plecați la țară, cu Paștile. Când vin, parcă-i creșă. Majoritatea sunt familiști”.

Ma ridic. Urcăm. Batem la o ușă de unde se aude o muzică. Apare...

„DOMNISOARA”

Se numește Marian Marmaliuc, e tânăr și nu calca a miner. A venit de la Botoșani de 4 luni. Sta cu fratele său, Vasile. „El e domnișoara noastră. Intervine doamna Ica. Singurul care nu bea, nu fumează, nu s-a certat cu nimeni”. Vasile e mai vechi, știe multe: „Acum situația a început să se normalizeze (în corpul B). Înainte, nici apa nu curgea”. Îl întreb dacă a văzut

Ștefan CIMPOI

(Continuare în pag. a 3-a)

IN MEMORIAM

Vremuri de veselă amintire

În centrul orașului Uricani din nou un simbol falic, ridicat în cinstea „înfloririi” Republicii Socialiste România. Din femeie, floricea socialistă nu numai că nu a înflorit, dar s-a uscat în întregime. E adevărat, au mai rămas câteva rădăcini pe ici și pe colo, adică în punctele esențiale, însă lucrurile au început să se revizuiască, chiar dacă nu se schimbă nimic. În falus (din lemn de cea mai bună calitate) sunt încredinate frumoase motive populare, dintre care, așa cum este și firesc, nu putea să lipsească viața de vie. Ea ne-a însoțit de-a lungul istoriei, de la daci până la aplaudaci. Cel puțin în privința aceasta, e adevărat, vremurile trecute sunt de veselă amintire (V.L.)

„Hoțul einstiti”

Noi reprezentații teatrale cu piesa „Hoțul einstiti” (Veșnicie provizorie) a concitadinului nostru Valeriu Butulescu, au loc astăzi și mâine, la Teatrul dramatic „I.D. Sârbu” din Petroșani. Spectacolul de astăzi va începe la ora 19, iar cel de mâine la ora 18. (Al. H.)

Prohibiție la pescuit

A început perioada de protecție a fondului piscicol. Pescarii amatori și „profesioniști” sunt avertizați că până în data de 16 iunie este interzis pescuitul în apele de munte și de șes, în lacuri și bălți. Pentru unele specii de pești, prohibiția va dura până la finele lunii iulie. (I.M.)

„Divertis” nu răspunde de ridicarea subvențiilor!

După recentul spectacol, la Galeriile de artă „Cameleonul” — Petroșani, s-a desfășurat conferința de presă a grupului „Divertis”. Ziaristi au fost puțini: „Zori noi”, un grup de la revista „Salut”, reprezentanți ai adolescenților de la „Tineriada” și Gigi Nicolau, corespondent al ziarului „Tineretul liber” — în calitate de organizator. Public, de asemenea, puțin. S-ar putea spune că „taberele” au fost sensibil egale. Întrucât oaspeții nu prea aveau idei (din cauză de oboseală), presa locală a fost invitată să spargă gheața. Punctăm, telegrafic, discuția, care, ulterior, s-a „încins”.

Z.N.: „Cum vi s-a părut publicul?” „A fost, cel puțin la spectacolul al doilea foarte bun. Din acest punct de vedere, Petroșaniul nu are motive să se considere izolat. Bucureștiul este izolat — în Europa”. Z.N.: „Ați remarcat vreo personalitate cunoscută în sală?” „Vă referiți la eminența de la Lonea?”. Z.N.: „De ce nu aveți femei în grup?” „Ni s-a mai pus întrebarea, în SUA. Lucrăm în această formulă din '86. Era o formă de disidență — a nu promova femeia — față de tovarășa. Din anumite motive, e mai greu de colaborat cu femeile. Am avut niște tentative, dar au eșuat — volau să conducă ele jocul. Și-apoi, poți să iei o frumusețe și s-o poți să se maimulească pe scenă?”

SALUT: „Sunteți sensibili sau vă este frică de femei?” „Nu. Toți suntem căsătoriți cu femei, dar am avut două eșecuri și am învățat din asta”. „De ce n-ați făcut nici o aluzie la mineri? V-a fost frică?” „Nu mai sunt de actualitate. Ia să mai vină o dată... Dacă era vorba de frică, nu veneam”. TINERIADA: „Când simțiți că vă pierdeți umorul?” „După spectacol”. „In autobuzul 168”. „In timpul spectacolului nu s-a întâmplat?” „Ba da, de 16,2 ori”. SALUT: „In fiecare turneu aveți câte-o aventură (sentimentală)?” „Niciodată. Viața este chiar austeră: spectacol, masă și somn zdravăn la hotel, că a doua zi o luăm de la capăt. Dacă vii obsesat pe scenă, se vede”.

S-a mai pus o întrebare, despre obsesia copiării. Fiecare a răspuns câte ceva, dar nimeni n-a spus-o „pe aia”. Ultima întrebare le-a adresat-o un reprezentant al adolescenților, care a oferit și un cadou simbolic (lămpă de miner): „Ați fost elevi silitori?”. „Am fost elev silit”.

„Se afla, între noi, silitori, repetenți și... oameni”.

După spargerea cadrului oficial s-au schimbat adresa, s-au dat autografe, s-au făcut fotografiile cu grupul. Ioan Gyuri Pascu a adresat un salut cititorilor ziarului „Zori noi”.

Ștefan CIMPOI

Extremiștii udemerishti ignoră realitatea

Ingrijorați de ziua de mâine, în perspectiva apropiatei date a liberalizării prețurilor suntem tentați să trecem pe un plan secundar alte numeroase motive de îngrijorare. Ca un făcut, de câte ori ne-am aflat aproape de împlinirea nădejzii unui început de stabilitate, apar noi surse de tensiuni sociale. Astfel de surse au apărut cu promptitudine și acum. La scurt timp după aprobarea programului de guvernare, care promitea scoaterea țării din criză. Mișcarea sindicală din țară s-a divizat în două curente majore. Una, reprezentată de patru confederații, în frunte cu „Frația”, a întrerupt tratativele cu guvernul, alegând calea revendicărilor de stradă și a grevei generale. Iar cealaltă continuă tratativele, în vederea obținerii la masa verde a revendicărilor salariaților pe care-i reprezintă. Unele partide din opoziție s-au grăbit în mod evident oportunist să se situeze de partea primei grupări sindicale, exprimându-și fără echivoc dorința de a contribui la căderea guvernului. Partidul de guvernământ, care mizează în continuare pe o majoritate decisivă în Parlament a declarat, la rândul său, că sprijină măsurile de protecție socială adoptate de guvern.

Pe fondul acestor confruntări sociale, care au ieșit din cadrul lor firesc în zona politicului, apar și manifestările stranie, de forță, ale extremiștilor udemerishti. Ce sunt și ce vor ei, de fapt? Analizându-i după vorbe, ei se declară sus și tare democrați. Dar faptele lor spun cu totul altceva. Actul democrației izvorăște din libertatea individuală de opinie. În niciunul din partidele politice de pe eșichierul actual al țării nu există, însă, atâta intoleranță și lipsă de libertate individuală de opinie ca în rândul membrilor conglomeratului totalitarist al UDMR.

În numele interesului etnic udemerishti impun puncte de vedere unice, ca pe vremea ideologiei unice comuniste. Prevalându-se de largile drepturi democratice de care dispun, udemerishti parlamentari au contestat pas cu pas mai multe articole în elaborarea Constituției României, votând în cele din urmă împotriva, la adoptarea ei. Este un alt drept democratic pe care și l-au exercitat liber. Dar democrația ar fi fost, mai departe să fie respectată Constituția după adoptarea ei, ca lege fundamentală care stă la baza oricărui stat de drept. Udemerishti se comportă însă ca un fel de stat în stat, încălcând dreptul constituțional și normele democrației. După un lung șir de acțiuni care

au stârnit valuri de proteste, recente declarații și luări de poziție ale liderilor udemerishti au mers prea departe pentru a mai fi tolerate ca până acum. Este vorba de actul democratic al numirii celor doi prefecți în județele Harghita și Covasna, act contestat cu vehemență de extremiștii udemerishti. În numele cărei democrații? Numai în numele interesului naționalist etnic! Iată însă că de data aceasta au ieșit din expectativă, indignați pe bună dreptate și reprezentanți ai partidelor politice care cunosc bine ceea ce se întâmplă în județele Harghita și Covasna. Procesul de purificare etnică de care a făcut atâta caz „liderul de onoare” Laslo Tokeș are loc cu perseverență șovină vizând românii minoritari în cele două județe sub grijuliu conducere a partidului totalitarist udemerist. Liderii filialelor din județul Harghita ai FSN, PNL, FDSN, PUNR, PDAR, și PR au publicat o declarație comună care dezvaluie o realitate zguduitoare. Românii din Harghita sunt supuși unei discriminări în propria lor țară, pentru simplul considerent că sunt minoritari în acest județ. „Noi ar trebui, în fond — se susține în susmenționata Declarație — să denunțăm Consiliului Europei intoleranța infatuată și agresivă a liderilor UDMR, care se comportă în județul Harghita făcând totală abstracție de realitatea că această zonă aparține jurisdicției statului român”. Există de trei ani încoace un efort programatic de eliminare a românilor din funcțiile de conducere ale instituțiilor și organismelor locale din județul Harghita. Învățământul în limba maghiară, după sistemul „apartheid” nu permite românilor minoritari în localitățile cu populație preponderent maghiară, să-și învețe copiii carte în limba română, așa cum ar fi fost firesc și democratic. Locuitorii din județ, indiferent de limba care o vorbesc se înțeleg între ei și cooperează în soluționarea problemelor cu care se confruntă, în conformitate cu simțămintele lor firești, de veacuri de conviețuire pașnică. Radicalismul afișat de liderii extremiști udemerishti ignoră cu bună știință realitatea din țară și din județul Harghita!

Considerăm că a sosit timpul ca guvernantii să nu se mai lase intimidați de intoleranța infatuată a liderilor udemerishti și să instaureze cu toată fermitatea ordinea de drept în conformitate cu Constituția țării.

Viorel STRĂUȚ

NOTE ■ NOTE

Gropi de sezon

De când cu ieșirea din iarnă, ne-am preocupat cu ceva nou — gropile de sezon. Străzile din Petroșani sunt presărate cu nemăsurate gropi, spre nemulțumirea celor care circulă pe patru roți. De cum ieși din municipiu, pe defileul Jiului, gropile dispar ca prin farmec de la hotarul cu județul Gorj, încolo. Înspre Hăteș, gropile de pe carosabil se răresc treptat și dispar dincolo de Banița.

An de an, aceste gropi au intrat într-un fel de tradiție. Se încorporează să repara după ieșirea din iarnă cu o perseverență demnă de o cauză mai bună. Plombări se mai fac, pe ici, pe colo și din când în când. Dar cârpelele nu (în. Semne că

se poate ieși din această situație se pare că sunt. Bunaora, drumul de pe Măleia, care în urmă cu un an era un adevărat calvar pentru automobilisti a fost betonat temelnic, pe o distanță de circa 10 km. Iazul este că drumul cu pricina nu e de importanță republicană. Iar neacuzul e al șoferilor, care au de străbătut Petroșaniul pe arterele sale principale care nu pot fi puse la punct. Cu un pic de înțelegere și colaborare între primărie și agenții economici cu dare de mână în ale gospodăriei se pare că se pot face multe. Nu s-ar putea rezolva oare pe această cale, mai temelnic decât în alți ani și problema carosabilului de pe arterele rutiere principale din Petroșani? (V.S.)

Unde ne sunt gospodarii?

După inundațiile care nu demult au răvășit multe spații verzi și străzi din Cartierul Aeroport — Petroșani au rămas nenumărate daune. Porțiuni de zeci de metri de pe strada Independenței au fost presărate cu pietriș și șamoi, datorită revărsării apelor pluviale, din canalul de gardă. Oamenii înimoși au pus mâna pe lopeți și au curățit, pe alocuri drumul, adunând în grămezi nămolul de pe carosabil. Au fost curățite de nă-

mol și multe din spațiile verzi, tot din inițiativa unor locatari, care neîndemnați de nimeni au ieșit la lucru, spre lauda lor. Au trecut câteva săptămâni, dar gospodarii care ar trebui să se îngrijească de curățenia orașului, n-au catadicsit să miște un deget, măcar, pentru curățirea străzilor. Unde sunți și ce faci ei, „gospodarii” dacă nu-i interesează curățenia? Probabil că sunt ocupați până peste cap de calcularea și încasarea taxelor... pentru ridicarea gunoaielor! (V.S.)

Lupii fac ravagii

Acționând în haită, în ultimele două săptămâni, lupii acuiți în munții Șurianu au sfârtecat și au ucis 30 de oi cu miei cu tot. La mai puțin de o săptămână s-au înregistrat două astfel de evenimente. Păgubașii sunt țărani crescători de animale care au gospodării la periferia orașului Petrila. Ultimul atac s-a produs în noaptea de 20-21 aprilie a.c. în gospodăria lui Ștefan Răduca, din Cîmpa. Într-o singură noapte, omul a fost păgubit de 20 de oi, din care câteva aveau și miei. Alarmant este faptul că atacul lupilor s-a produs nu la munte, ci asupra unei gospodării aflate în apropierea marelui Luncă II, la capătul liniei de autobuz Cîmpa.

Paguba a fost reclamată la primăria orașului și la filiala din Petroșani a Asociației Vânătorilor și Pescarilor Sportivi. Din păcate, vânătorii nu prea pot să ajute păgubașii. Lupii sânt protejați de lege. În conformitate cu o lege publicată în Monitorul Oficial nr. 62/25 martie a.c., lupii au fost incluși în rândul animalelor sălbatice ocrotite de lege, întrucât specia lor e pe cale de dispariție. (V.S.)

Știe să cânte, dar și să încânte

N-au încă nume, pentru că au așteptat să-și facă renume. Sunt elevi la Liceul de Informatică din Petroșani, au numai 18 ani și sunt dolidora de speranțe și de planuri de viitor. I-am numit aici pe Onisor Ioan (vocal), Capriș Vasile (clavaturi, bas, secția ritmică) și Ovidiu Necula (chitară solo).

Cântă muzică rock, dar pot aborda orice alt stil de muzică. Au instrumente cumpărate din banii de buzunar, dar speră ca într-un viitor apropiat să poată achiziționa aparatură profes-

sională. Până atunci, ei repetă asiduu într-o sală de clasă din Liceul de Informatică. Au cântat la Balul bobocilor de la liceul lor și, de curând, la Balul absolvenților, unde s-au bucurat de mare succes.

Pentru a-și completa trupa, ei mai au nevoie de un chitarist solo, precum și de un baterist. Așa că, dragi tineri, cine știe să bată sănătos o tobă și să facă să plângă o chitară, este așteptat de acești băieți la Liceul de Informatică din Petroșani. Vă dorim succes! (V.L.)

MISS ȘI MISTER

Am rămas datori cu prezentarea celor doi câștigători ai concursului „Miss și Mister Adolescență”, desfășurat în sala mare a Casei de cultură din Petroșani:

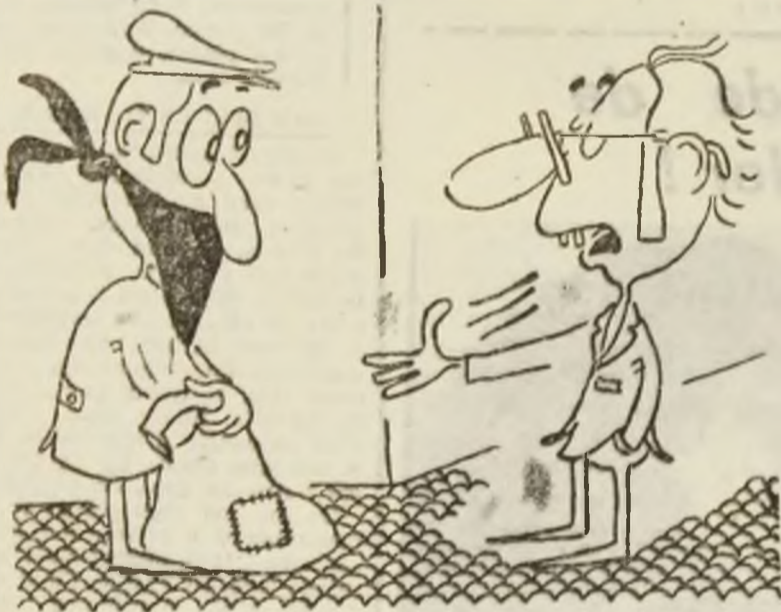
Dana Andy Olariu este născută în zodia Leului (2.09.1974). Are înălțimea de 1,67 m și greutatea de 48 kg. Pasiunile ei sunt sportul (atletism, gimnastică, schi, înot), muzica (Guns'n Roses, Sebastian Bach) și Cristi (actualul prieten). Studii: grădiniță, școala generală, liceul industrial — unde este încă elevă în clasa a XII-a B. Nu știe care a fost cea mai frumoasă zi din viața ei, iar cu siguranță cea mai urâtă a fost aceea în care a aflat că nu a reușit să intre în treapta a doua la Liceul de Informatică.

După absolvire, Dana dorește să urmeze Facultatea de artă din Cluj, secția manechin foto-model. Sfârșitul de săptămână și-l petrece împreună cu prietenul ei, Cristi, la discoteca Vox Montis.

Cristian Cornel Repede este născut în zodia Capricornului (15.01.1975). Are 1,80 înălțime și 74 kg greutate. La pantof poartă 42. Pasiunea lui este fotbalul. A debutat la 16 ani și 8 luni în Divizia B, la Jiul Petroșani. După o perioadă scurtă la Minerul Vulcan, s-a întors la Jiul. A îmbrăcat tricoul echipei naționale de juniori în meciul Grecia — România (Salonic, decembrie 1992). Fotbalistul lui preferat este Maradona.

Ascultă toate genurile de muzică (mai puțin cea clasică). Cea mai frumoasă zi din viața lui Cornel a fost cea a debutului la Jiul și în echipa națională. Cea mai tristă a fost cea a nepromovării cu echipa Minerul Vulcan în Divizia B. Este încă elev al Liceului Industrial, clasa a XII-a C. După absolvire, vrea să bată la porțile IEFȘ-ului.

Vali LOCOTA

— Pari profesionist. N-ai vrea să lucrezi la noi, la guvern?
Desen de Vali LOCOTA

Avem sau nu avem nevoie de direcțiile sanitare?

În fiecare județ sau sector din municipiul București există o direcție sanitară, care potrivit statutului ei se ocupă de organizarea sănătății în unitatea administrativă dată. Aceste direcții au fost înființate după model sovietic și imobilizează un important număr de medici, deturnați de la misiunea lor.

Direcțiile sanitare utilizează serviciile unui numeros aparat birocratic: juriști, contabili, secretari, dactilografi, funcționari și 2, etc. Toate aceste servicii se desfășoară în clădiri de obicei impunătoare, încălzite și bine iluminate. Cândva, șefii și medicii acestor direcții aveau o specialitate bizară: organizarea de sănătate publică. Cum numărul lor a scăzut, de obicei prin pensionare, s-a recurs — pentru menținerea în viață a acestor direcții — la serviciile unor medici specialiști, unii de marcă (precum cardiologul Emil Olteanu), privând bolnavii de ajutorul continuu al acestora. Alții, precum dr. Cleopca Ruxandra s-au dovedit a fi slujbași credincioși ai politiciii sanitare ceaușiste.

La modul practic, ce fac aceste direcții sanitare? Multiplică și difuzează ordine, instrucțiuni și precizări ale Ministerului Sănătății. Adună din teritoriu date pentru dări de seamă, statistici, rapoarte, etc. De menționat că aceste ordine, trecute prin filiera direcțiilor sanitare ajung uneori târziu la destinatari.

Ce alte activități mai desfășoară aceste direcții? După indicațiile Ministerului Sănătății, realizează concursuri și examene pentru cei interesați. Iată deci că o parte din aceste activități pot fi aruncate Ministerului Sănătății, iar o altă parte spitalelor din teritoriu. Fără nici un fel de pagubă, ba dimpotrivă.

Direcțiile sanitare, prin propriul lor aparat, sunt mari consumatoare de fonduri (salarii, încălzire, iluminat, curățenie, etc). Între cele două războaie mondiale n-au existat direcții sanitare în România și totuși, medicina românească a mers bine. Este mai eficientă și mai rapidă legătura între M.S. și spitale. Direcțiile sanitare dovedindu-se niște paraziți care, în actualele condiții, spoliază nejustificat bugetul și așa sărac al sănătății.

Propunem, tocmai de aceea, desființarea urgentă a acestor direcții și întoarcerea medicilor la misiunea pentru care au învățat. Sigur, se vor întâmpina niște rezistențe din partea aparatului birocratic, dar — se știe — nu poți face papară fără a sparge ouă.

Cerem parlamentarilor din județul Hunedoara, indiferent de culoarea lor politică, să confere un aspect juridic acestor sugestii și să le susțină în Parlament. Asta în beneficiul nostru, al tuturor.

Dr. Viorel MORARU

O întrebare pe adresa sindicatelor

Cum stați cu NEFAMILIȘTII?

AMINTIRILE UNUI CĂMINIST NOSTALGIC

„Era prin octombrie 1975. Cu un costum de blugi, teniși albi și un geamantan de cârți, am ajuns la Petrița, la căminul muncitoresc pentru tineret „Tudor Vladimirescu”. Pe atunci nu te zicea cămine de nefamiliști. Nu era în țară decât o familie. Ei erau tată și mamă. Noi eram „boborul” — „marea familie a oamenilor muncii de la orașe și sate”. Ne-a primit un bondoc, deci mic la stat și, deși era dimineața, mi s-a părut prost ca noaptea. S-a și dovedit, fiindcă după două zile m-a prins citind și mi-a tras o bătăută soră cu moartea. L-am reclamat la sindicat. A doua zi l-au schimbat. Nu mai era șef de cămin.

„Aici voiam să ajung. Sindicatul era sindicat. Indiferent cum or fi zicând alții! Se-ngrijea, cât de cât de căministi. Veneau acolo, stăteau de vorbă cu noi, aveau televizor, rummy, table, ping-pong, de două ori pe săptămână venea biblioteca de la club, o dată, de două ori pe lună venea taraful lui Brânzea Enache cu 2-3 soliste și ne cântau în sala clubului.

„În 1976, datorită faptului că eram ascultător și legam cumințele vagonetii la orizontul XIV b, am fost mutat la căminul din „Sadoveanu”. Singur în cameră, un fel de garsonieră, cu cheia mea... Tot sindicatul. Țin minte că, în 1977 erau Paștile și nu puteam să merg la biserică de alături. La comitetul orașenesc era un om excesiv de zelos (il chema și Șoșoi), care mi-a cerut declarație văzându-mă pe treptele unei biserici din Petroșani, chiorându-mă după data la care a fost construită. Așa că, tiptilo-tiptilo (vorba lui Golița baci, personaj celebru și etern la Loneca) m-am învârlit pe lângă biserică, apoi, cu inima-n dinți mai bine am luat o fată de mână și, mândru de „garsoniera mea”, am invitat-o să vadă ce grijă are sindicatul de oamenii muncii.

„De — asta zic: sindicatul era sindicat. Se îngrijea de oameni. Nu numai să le dea bani. Când era unul bolnav, trimiteam „delegație” acasă. Când cădea unul pe bec, îl chemau la judecată. Chiar dacă-i ziceam „judecata muncitorească”, ce e rău în asta? Acum? „Lasă, să ia bani mulți și să-și plătească la timp și întocmai cotizația!”.

Nu e așa! Oamenii nu sunt simple unelte. Nu s-au robotizat într-atâtă, încât să nu aibă nevoie și de altceva. Ei gândesc. Au sentimente. Și resentimente. Iubesc. Urăsc. Laudă. Înjură. Cu alte cuvinte, trăiesc. Cine își asumă responsabilitatea de a fi în fruntea altora trebuie să aibă urechi să-i audă, cap și suflet să-l înțeleagă. Altfel, din lider, ajunge... liber!

Există, în Vulcan, trei campusuri mari ale burliacilor. Nefamiliștilor, adică. Le vom lua în ordine, după cum le-am bătut cu pasul, marți dimineața.

Prima rezervatie — o numim așa deoarece cuprinde trei blocuri și e împrejmuită cu gard — este cea a „G”-urilor. Trei paralelipipede de beton în garsonierele cărora își duc traiul tinerii destinați a duce mai departe ștafeta muncitorului la exploatarea Vulcan, Paroșeni și Aninoasa. Este, de fapt, singurul loc în care sunt acceptați și cei care au familie. Nevastă și unul sau doi copii. Pentru aceștia din urmă este mai greu. N-au însă ce face și speră că, odată și odată, vor pune mâna pe un apartament. Acesta, cumpărat, va fi transmis din tată-n fiu, spre aducere aminte a celui care a poposit, prima oară, pe meleagurile Văii Jiului.

S-a schimbat ceva și în zona „G”-urilor. De anul trecut, fiecare din cele trei blocuri are administratorul său. Și, evident, cadrele din așa numitul personal auxiliar. E o chestie bună, deoarece, în felul acesta, terenul de acțiune fiind mai restrâns, se poate face treabă mai bună. Pe doamna Gheorghita Bărbăntaru, administratorul de la „G” 8, o nemulțumește, în primul rând, starea de degradare a blocului. De la ridicarea lui, „opt”-ul n-a avut parte de reparații capitale. De fapt, nici suratele sale, „G” 10 și „G” 12. Ce s-a făcut, între timp, au fost doar niște patetive. Așa, să ia ochii la novici. „Deci, conchide doamna administrator, din luna mai vor începe, în mod serios, lucrările. Blocul este cuprins în graficele de reparații ale întreprinderii. Prima dată se va izola terasa și apoi urmează interiorul: zugrăveli, instalații sanitare, electrice. Totul. Vă spun drept, dacă până-n lunie nu zugrăvesc, cred că mă îmbolnăvesc”.

Îeșim. De după „G” 12 face colțul un tânăr. Ține în mână un radiocas stereo și sub braț un teanc de casete. Ne spune că se numește Sorin Șubă. Este din Iași. În cămin stă împreună cu sora și copilul lor, care are câteva luni. Pentru el, ca familist, viața de cămin e o teroare. Din cauza spațiului în primul rând. „Nu prea e apă caldă, căldură n-a fost. Administratora nu se interesează deloc. Am făcut cerere de locuință la mină și mi-o zis că poate pleacă vreunul. Da’ nimeni nu e prost să-ți dea locuința așa. Dal 150 de mli și-ți dă contractul. Am fost și la sindicat. Ce mai! Lasă-mă să te las! O ai, vî tu mai târziu pe aici!”.

După ce armata a redevenit ceea ce trebuie, de fapt, să fie, la ieșirea din oraș spre Lupeni, la Dincă, trei clădiri au fost transformate în cămine de nefamiliști. Fostele cazărmi se numesc acum căminele 1, 2 și 3. Curățele, acestea pot adăposti, fiecare, câte 225 de suflete. În momentul de față, nici unul nu este ocupat la capacitatea nominală. Asta pentru că nu mai sunt acceptați cei cu DCM-uri. Nu mai există nici celebrele detașări de odinioară când pe cel adus pentru minimum 45 de

A fi căminard într-o economie de tranziție

zile îl ducea în cot de camera în care era gazduit. Disparația detașărilor a creat o oarecare stabilitate în cămine. Cei rămași sunt, în general, liniștiți. Evident nu într-atât încât să-i pui în icoană. Îi prinde flama doar în zilele de salariu. Beau, se scurtecirculează, se mai mângâie reciproc ce câțiva punni, dar peste o oră-două redevin prieteni. „Scandaluri la care să intervină poliția n-am avut, aflam de la dl. Emil Gălățean, administratorul căminului nr. 1. Majoritatea de aici sunt vechi. Chiar mai vechi ca mine. Cu administrațiile de la exploatarea miniere n-am probleme. Când am nevoie, mă ajută. Mal o mătură, mal un tub de neon. Nu mă refuză”. Puncte de vedere similare sunt și în relațiile doamnelor Paulina Boleca și Violeta Henkel, administratorii căminelor 2 și 3. Și domnelor așteaptă cu nerăbdare să înceapă reparațiile. Amândouă nădăjduese că acestea vor fi temeinice deoarece — după cum spunea dl Henkel — „acum se face programat, pe grafic. E mal bine, că înainte se făceau alandala”. Marti, în a treia zi de Paști, prin zonă era liniște. Ne-am cam plimbat câțiva timp până când au apărut câțiva tineri. I-am oprit și i-am întrebat cum vad el viața de cămin. Dacă, pe unde lucrează, îi mai întreabă careva de sănătate, dacă le lipsește ceva, de una, de alta. Iată ce am reținut. • Ionel Țăranu, 21 de ani, EM Vulcan: „Nu ne lipsește nimic. Să puie televizor la club (stă în C3, televizorul e defect, iar tinerii se cam codesc să dea

Între scâncet și agonie

(Urmare din pag. 1)

pe cineva de la sindicat în ultima vreme. „Da, au fost. Vin și pleacă, noi rămânem cu neazurile noastre”. „Cum vă distrați?”. „La un film, la o bere și... somn. Și muzica asta. O să ne cumpăram și televizor”. „Biblioteca aveți aici?”. „Nu prea ne omorâm noi cu cititul!”.

Pe hol, din spatele lui Vasile, vine spre mine o mustață neagră, purtând îndărătul ei un individ cu nuanță puțin mai luminoasă. Mă privește cu toată duioșia de care se simte capabil, gata să mă ia la pumni: „Ce vrea? L-a legitimat cineva?”. După ce se dumirește, își vede de drum, nu înainte de a mă avertiza:

„VA AȘTEPT AFARA”

Chestia asta cu așteptatul afară, auzită uneori pe stadioane, mi-a dat un nou impuls, ca să spun așa, și nu l-am lăsat să-și piarda răbdarea... „Am și eu câteva probleme, dar, dacă vă spun, se rezolvă ceva?”. Îi explic că rezolvatorii de probleme au rămas în Gazeta matematică, eu doar încerc să arăt lumii, lumea, așa cum este... „Peste o lună îmi naște nevasta. Stau la camera 67 (corp A), nu am apă din decembrie, cum o să mai tin cu copilul aici?”. Are cerere pentru locuință de anul trecut. Majoritatea au și mai speră. U-

ni au înțeles că nu sunt și așteptă „cu inima la gât” să-i dea afară. Atunci...

ARDEE!

Din corpul A coboară o pereche și ne anunță calmi că la etajul IV a luat foc ceva: „Domnul tușește la geam”. Doamna Ica strânge mai tare mătura, eu pixul. Nu alergam. Dacă tușește, trăiește. Îi lășăm timp de gândire, timp să respire.

În capul scării, la etajul IV, o ușă cu lacăt. „Aici cine stă?” întreb. „Eie, doamnele, și-au făcut un fel de uscător și uite ce au scris astia pe ușă!”. Cu majuscule, scria „Interzis pentru curvel” iar dedesubt, mai măruntel, lășând să se subînțeleagă criza: „Numai fetele maril!”.

Mircea Robotu, cel cu focul, nu e la prima pașanie de acest fel. A pus carnea pe reșou să se prăjească și a adormit. „Am fost obosit... Plătesc... Ce să fac?”. Alceva în afară de carne și tigăie nu s-a ars. Din fericire.

CASA MICA, COPII MULȚI ȘI

N-AI UNDE SA TE MUȚI

La etajul I, ne invită doamna Ioana Tanase să-i vedem garsoniera. Soțul vagonetar, ea șomer cu diplomă, absolventă de liceu agroindustrial. Camera îngrijită, cu televizor, radiocasetofon. „Stăm aici să ne strângem niște bani, dar nu reușim — abia ne ajung de mâncare...”.

Holurile au pereți îngroșiți și, pe alocuri a căzut tencuiala. La etajul IV, multe camere sunt devastate. Iar apa se infiltrează nestingherită. Clădiri total insalubre în care, totuși, cresc copii. Coborâm cu un gust amar.

Din corpul B, de la etaj, cineva mă roagă să urc. Vasile Rădeanu mă conduce în camera lui. Are un copil de 4 luni. El este stăpânul patului și al grămezii de scutece de lângă el. În chipuși-vă o cameră de 3 x 4 m, un pat, un dulap și o masă, camera care este și bucătărie, și cămară, și dormitor, și sufragerie, și cameră de oaspeți. Eu am văzut câteva. N-al loo să pui un ac!

„Ne-am muta, dar unde? Cel de la sindicat spun să găsim și-apoi să mergem la el. Cum să găsească? Parc-ar fi pe toate drumurile!”.

Ca el, ba chiar mai rău, sunt mulți. Am văzut și o familie cu 2 copii mici și una cu 4 copii. Nu-ți vine să crezi și, totuși, și așa se trăiește O culme a căminismului!

Pagină realizată de

Mircea BUJORESCU,
Gh. OLTEANU
Paul NICULESCU

meu. Și-acum umblu după cameră. Am adevărată de cămin de la mină. Dar mi-au zis că n-au. Și aici, și în centru la căminul 7”.

La căminul mai înainte amintit, amplasat vis-a-vis de primărie, primul lucru de care o întrebăm pe d-na Hortenzia Iovi, administrator, este dacă Mihai Martinaș a fost pe-aici pentru cazare. Ne răspunde că nu știe deocarece, de Paști, dumneai a lipsit. În schimb, dl. Cornel Rădu, căminist și dumnealul, ne spune că da, își amintește de băiatul ăsta și că i-a zis să revină după sărbători. Tot dl. Rădu ne mai relatează că, de vrcun an nimeni de la mină n-a mai pus piciorul pe aici. Cu toate că ei, cei din comitetul de cămin, și-ar dori-o. Nu ca pe o sedință similară celor din epoca reșosului, ci mai mult ca pe o întâlnire la care fiecare să-și spună of-uri. Că mai sunt și din acestea. Cu toate că în cămin e, în general, liniște. Cei dați rău la dracu au fost „împrumutați” altor cămine. Mai e o maștră de băiat, un flăcău de 20 de ani, care — când o ia razna — se automatizează. Cu o lamă și un cuțit își taie burta și gâtul. Până acum „s-a chiuretat” de câteva ori. Când va fi să fie pentru ultima oară, precis că va relata și „Evenimentul zilei”. Despre cămin d-na Iovi ne spune că e în renovare. Lucru lesne de sesizat. Pe listă e trecut totul: izolare, schimbare parchet, dușumele, instalații de tot felul etc. Etajele 2, 3 și 4 vor rămâne cu aceeași destinație — să adăpostească nefamiliști. Pacierul urmează să fie transformat într-un mini-hotel. Pentru persoanele în tranziție prin oraș ori pentru cei veniți cu produse la piață. În rest, băieții au bani. Și-au luat scule audio puternice pe care le expun, date la maxim, pe pervazul ferestrelor. Cei mai chiverușiți și-au cumpărat televizoare „Sport” și aparate video-player. Stau tolniți în pat și vad filme în prostie. Adorm închipuindu-și că sunt un Rambo sau un Roger Gray dintr-un film de comandă. Sau chiar Ninja. Îi trezește, însă, zărnăitul insistent al ceasului deșteptător. E trei dimineața și ei trebuie să meargă în șchiubul I. Atunci revin brusc la ceea ce sunt și de fapt: căminarzi cu statutul de salariați într-o economie de tranziție.

ANIVERSĂRI

LA A 19-a aniversare, pentru Alina Dobrița, tot ce e frumos pe lume, bucurii, baftă și un sincer „La mulți ani!”. Cu toată dragostea tata, mama și fratele Marius. (2636/a)

PENTRU Bucureștii Gheorghe, multă sănătate, fericire și un călduros „La mulți ani!” din partea fiicei Ica, ginerelui Virgil și nepoților Dana, Mirabela și Marian. (2642/a)

PENTRU George Bucureștii (junior), multă fericire, zile senine și căldurosul „La mulți ani!”, din partea sorei tale Ica, cumnatului Virgil și nepoților Dana, Mirabela și Marian. (2642/a)

CU OCAZIA zilei de naștere uram iubitului nostru Parizek Gheorghe, multă sănătate și un călduros „La mulți ani!”. Cu dragoste, soția și copiii Florin, Sebastian și Andreea. (2643/a)

CU OCAZIA zilei de naștere, colegii de la Poliția TF urează d-lui Ștefan Băbăș, multă sănătate, fericire și mulți bani. (2666)

CU OCAZIA Sf. Gheorghe, soția Vali și copiii urează dragului lor Gheorghe Bărcăceanu din Lupeni un călduros „La mulți ani!”. (2629)

CELUI mai scump prieten Gabriel Claudiu Terciu, îi dăruiesc dragostea mea, împreună cu

VINERI, 23 APRILIE

- 7,00 TVM. Telematinal.
- 10,00 TVR Iași.
- 11,00 Transmisiune directă a slujbei religioase de Sfântul Gheorghe de la Mănăstirea Cernica.
- 12,00 Descoperirea Planetei.
- 12,30 Desene animate.
- 13,00 Lumea copiilor.
- 14,00 Actualități.
- 14,15 Ora de muzică.
- 15,00 Preuniversitaria.
- 15,25 Teleșcoală.
- 15,50 Avanspremieră TV.
- 16,00 S.O.S. Natura I
- 16,30 Arte vizuale.
- 17,00 Actualități.
- 17,05 Gong I
- 17,35 Pro patria.
- 18,35 Cine-a zis dorul dor...
- 19,00 Cultura în lume.
- 19,30 Desene animate.
- 20,00 Actualități.
- 20,35 Viața între subvenții și compensații.
- 20,50 Sport.
- 20,55 Film serial. DESTINUL FAMILIEI HOWARD.
- 22,00 Azi în prim plan.
- 22,30 Pe aripile muzicii.
- 23,00 În obiectiv.
- 23,30 Actualități.
- 23,45 Magazin cinematografic.
- 0,45 Medalion Ion Cristinoiu.

HOROSCOP

TAUR — ȘARPE

Tenacitatea dv. tinde să devină subiect de bârbă dacă nu vă opriți la timp.

GEMENI — CAL

Puneți un tacâm în plus la cină!

RAC — OAI

O veche rivalitate se acutizează.

LEU — MAMUȚA

Adunați-vă jucăriile, cât mai e vreme.

FECIOARA — COCOȘUL

Dacă vă place surpriza, găndiți-vă la sponsor.

BALANȚA — CAINELE

Jumătatea dv. visează întregul.

SCORPION — MISTREȚ

Zi propice legăturilor superficiale.

SAGETATOR — ȘOBOLAN

Dacă aveți „coadă”, împlețiți-vă cu ea.

CAPRICORN — BOU

Găina bătrână sare la cap.

VARSATOR — TIGRU

Delegarea competențelor vă scutește de gânduri negre.

PEȘTI — IEPURE

Lupta contrariilor intra în prelungiri.

BERBEG — DRAGON

Vă învârtiți în loc... dar ce loc!

un sincer „La mulți ani!”. Ana-Maria. (2674)

COLEGII din clasa a XI-a urează lui Gabriel Terciu „La mulți ani!”. (2674)

VANZARI

SC V. și M. IMPEX SRL Craiova, str. Republicii (Podișor), vinde ambielaje, seturi motor „Trabant”, acumulatori auto import 55—180 A/h. Telefon 091/181184. (2645)

VAND spațiu comercial. Telefon 541131. (2658)

VAND Ford Taunus, stare de funcționare, preț 500 000 lei și Opel Bedford, stare perfectă, Diesel, plus motor rezervă, 6000 mărci. Petroșani, Independenței, bloc 4, ap. 11, între orele 18—20. (2612)

VAND casă Petroșani, Anton Pann, nr. 30. (2629)

VAND video player Orion. Informații: telefon 541605. (2662)

VAND apartament 2 camere, Petroșani, Păcii, 20/27 (zona Parâng). Relații între orele 10—18. (2663)

VAND vitrină trei corpuri, ca-

napea, 2 fotolii și masă, Fiat 1300, preț negociabil. Petroșani, Gh. Barițiu, nr. 24, zilnic. (2665)

VAND microbuz Barkas, an fabricație 1987. Petroșani, str. Republicii, 63/14. (2670)

VAND mașină electrică de reparații ciorapi, cu instrucțiuni de folosire. Telefon 542867. (2675)

VAND pistoane și cilindri Trabant. Petroșani, Slătinoara, 1/30, după ora 16. (2673)

INCHIRIERI

TINERI căsătoriți căutam gazdă în Petroșani. Telefon 543601, între orele 16—18. (2620/a)

PIERDERI

PIERDUT legitimație de serviciu pe numele Andrei Nicușor, eliberată de EM Vulcan. O declar nulă. (2657)

OFERTE DE SERVICIU

SC SUC COM SRL Petroșani (Complex Parângul), angajează fete tinere (vârsta sub 25 ani), pentru ocuparea următoarelor posturi: vânzătoare, muncitoare. Concursul la sediul firmei, duminică, 25 aprilie, între orele 10—12. (2678)

DECES

SOȚIA, copiii, ginerii și nepoții anunță cu durere încetarea din viață a iubitului lor

PREDĂ ANDREI

Odihnească în pace. Înmormântarea are loc azi, ora 14. Cortegiul funerar pleacă de la domiciliul din str. Aviatorilor Petroșani. (2667)

COMEMORARI

SOȚIA amintește cu aceeași durere împlinirea a patru ani de la despărțirea de dragul ei soț RACZEK CAROL (Ocsi) Dumnezeu să-l odihnească. (2610/a)

SE ÎMPLINESC 3 ani de când ne-a părăsit pentru totdeauna iubitul nostru

JECU DIMA

Nu te vor uita niciodată, soția Chița, fiul Constantin și nora Iuliana. (2649)

RAGCL Lupeni — Uricani

Seoate la licitație pentru închiriere spații comerciale astfel:

ORAȘ LUPENI

— Str. Zorilor nr. 1 — spațiu Florărie

ORAȘ URICANI

— Str. Muncii bloc 29 — spațiu Florărie

— Str. Muncii bloc 29 — spațiu Sifonerie

Licitația va avea loc în data de 28.04.1993, ora 10 la sediul unității din str. Bărbăteni nr. 163.

Taxa de participare este de 5 000 lei, iar garanția este de 300 lei/mp spațiu. Taxa și garanția se vor achita la caseria unității până în ziua de 27 aprilie 1993 inclusiv. Relații la telefon: 560912.

SALVAMIN

Stația Centrală de Salvare
Minieră Petroșani

ANUNȚA

„Laboratorul de Perfecționare al STAȚIEI CENTRALE DE SALVARE MINIERA Petroșani, în colaborare cu Centrul de perfecționare ROMTELECOM organizează în perioada 29 aprilie — 29 iunie a.c. „Curs de calificare în meseria de TELEFONIST”.

Inscrierile se fac până la data de 28.04.1993 la sediul SALVAMIN, str. Lunca nr. 60 bis, telefon 545521.

Societatea Comercială
„TRANSUTIL” S.A. Petroșani

ANUNȚA

în fiecare zi de luni, orele 10, din săptămână ține

LICITAȚIE

pentru vânzare de mijloace de transport auto, utilaje de construcții și terasiere, următoarele tipuri:

- R 8135 F camion
- RD 111 autobuz
- TV 12 F autofurgonetă
- 2 RB 5 A remorcă autobasculantă
- S 1202 excavator
- S 1500 buldozer
- AG 180 autogreder

precum și alte mijloace fixe, disponibile conform decretului nr. 49/1982.

Documentațiile tehnice și orice informație se pot obține zilnic între orele 8—15, la biroul tehnic al societății, str. Jiului nr. 14, telefon 545823.

Depozitul „PECO” Vulcan

ANGAJEAZA

de urgență:

- doi vânzători aragaz (bărbați)
- un gestionar (bărbat)

Relații suplimentare la Depozitul „Peco” Vulcan.

Regionala C. F. Timișoara

SECȚIA L. 9 SIMERIA

ANGAJEAZA

muncitori necalificați în vederea calificării în ramura „Linii”, în următoarele condiții:

- absolvenți a minim 10 clase (bărbați)
- vârsta maximă 35 ani;
- fără desfăcere contract muncă cu art. 130 lit. I și fără cazier;
- domiciliul stabil în: Bănița, Petroșani, Livezeni, Vulcan.

Actele necesare:

- copii xerox în dublu exemplar după: actul de studii;
- certificat de naștere;
- buletin identitate;
- livret militar;
- carnet de muncă;
- cazier judiciar.

Relații suplimentare la secția L. 9 Simeria, biroul Personal. Telefon 660080 int. 547.

S. C. TARCO - EXIM S.R.L. PETROȘANI

ANGAJEAZA

— TREI VANZATOARE

Relații — la Magazinul „Montana”, Petroșani Nord (vizavi de B.C.R.), sâmbătă la ora 16. (2646/a)

Cotidianul de opinii și informații „ZORI NOI” apare sub egida SOCIETĂȚII COMERCIALE „ZORI NOI” S.A.

Inregistrată la Registrul Comerțului sub nr. J 20/621/1991.

Cont virament: 307060201 — BCR Petroșani.

Director: MIRCEA DUJORESCU
Director executiv: Ing. Alexandru BOGDAN

